

תת"ע 3457/06/20 - מדינת ישראל נגד חודדה נחום

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3457-06-20 מדינת ישראל נ' חודדה נחום
תיק חיצוני: 10155169716

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	חודדה נחום

החלטה

בקשה חוזרת של הנאשם לביטול הוצאות שהוטלו עליו, במסגרת ההחלטה המבטלת את פסק הדין שניתן בהיעדרו.

במסגרת הבקשה מציין הנאשם כי הינו נכה 100% (כך בבקשה) וכי אם "[ו]לא יתוקן העוול הזה", הוא יגיש תלונה רשמית לנציב תלונות השופטים, למבקר המדינה ולנשיאת בית המשפט העליון. עוד מבקש הנאשם כי בית המשפט יוכיח כי "אתה אד[ו]ם אנושי ולא ההפך".

לא ראיתי לבקש תגובת המאשימה לבקשה.

כפי שציינתי בהחלטתי מיום 20.3.21, הנאשם נחשב כמי שזומן כדין לדיון בו נשפט בהיעדרו. מקום בו הנאשם הגיש בקשה קודמת לדחיית מועד הדיון, חובה פוזיטיבית עליו לברר את מועד הדיון הנדחה. יחד עם זאת, במסגרת אותה החלטה מצאתי לנכון לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו של הנאשם, לפנים משורת הדין, נוכח מצבו הרפואי. במקביל, בהתאם לסמכותי הקבועה בסעיף 130 (ט) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מצאתי לחייב את הנאשם בתשלום הוצאות בסך של 300 ₪ (כאשר הסכום נקבע תוך התחשבות במצבו של הנאשם מחד ומאידך, בזבז הזמן שנגרם מאי התייצבותו).

בעקבות האמור בהחלטה, הגיש הנאשם בקשה לביטול ההוצאות (בקשה מיום 28.4.21), אשר מבוססת בעיקרה על מצבו הרפואי של הנאשם. בהחלטה מיום 8.5.21 מצאתי לדחות את הבקשה תוך שציינתי כי קביעת הסכום נעשתה בהתחשב במצבו הרפואי של הנאשם אל מול העובדה שביטול פסק הדין נעשה לפנים משורת הדין.

גם דין הבקשה הנוכחית להידחות.

הנאשם לא הציג, לא בבקשתו לביטול פסק הדין, לא בבקשתו הראשונה לביטול ההוצאות ולא בבקשתו הנוכחית סיבה מוצדקת להיעדרותו מהדין שנקבע לו, מבלי לבקש זאת מראש. כפי שידע הנאשם לבקש את דחית המועד הראשון בתיק, למרות מצבו הרפואי, כך היה עליו לעשות באשר למועד הנוסף שנקבע.

אין בעצם מצבו הרפואי של נאשם כדי להצדיק היעדרות מדיון, אלא אם המדובר במצב רפואי חדש או שונה מזה שהיה קודם לכן. בענייננו, עיון במסמכים אותם צירף הנאשם לבקשותיו מגלה שלא כך הדבר ומצבו הרפואי הנוכחי אינו שונה ממצבו לפני המועד הראשון, לגביו הנאשם ביקש דחיה. טענות כלליות ובלתי מבוססות על כך שלא חש בטוב והיה טרוד בנושא בריאותו (טענות שלא הועלו במסגרת הבקשה המקורית לביטול פסק הדין- בה רק צוין שבגלל מגבלותיו לא יכול היה לצאת מביתו), אינן מצדיקות הימנעות משליחת בקשה לדחיית מועד הדיון.

בשולי הדברים אבקש לציין כי זכותו של הנאשם לפנות לכל מי שימצא לנכון ואף להגיש ערעור על החלטתי לבית המשפט המחוזי, אך אין באמור כדי לשנות מהחלטתי שכן "בעניני שפיטה אין מרות על מי שבידו סמכות שפיטה, זולת מרותו של הדין" (סעיף 2 לחוק יסוד: השפיטה).

כאמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח סיוון תשפ"א, 29 מאי 2021, בהעדר הצדדים.